

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra GIV OS BARABAS FRI!

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens lyrik Bd. 5: Fabler", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen07val-shoot-idm139805818744864/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 5: Fabler

Biriba, Baribi
Giv os Barabas fri!

Og det klang igennem Staden
ens i Hytte og Palads,
klang med Folkets Dialekter,
naar det spøger veltilpas

Giv os heller Barabas!

Og den fine Dronning træder
frem og hvisker Birabas,
Klostermoer i lange Klæder
raaber bare Barabas.

Stundum maa vi dræbe Guden,
naar hans Lære blir for krads.
Held, han har en Stedfortræder,
som benævnes Barabas.

Giv os Barabas fri!

*

Ikke blot i Dialekter
faar den sære Sang en Plads.
Nej, i sene Sprog og Slægter
ædle Stemmer endnu smægter

Barabas.

Hos sin ømmeste Veninde
Bejleren faar Løbepas,
naar hun isnet af et Minde,
siger: Heller Barabas!

Fra Berlin til London tower
toner det al Verden over
til den øde Ladeplads,
hvor der ikke brændes Gas --

Ja den mindste Fisk i Slusen
mimrer stille Bi-bi-bi,
Aalen foran Aalerusen,
som den listig gaar forbi:

„Giv ham fri! Und ham Plads!
O, befri os Barabas!“

. . . Jøderne lod Guden dræbe.
Universet stod dem bi.
Barabas blev Verdensfrelser,
Røver, Kvægtyv – én som vi.

Maj 1914